Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26214
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Ac si apte dicat. Abundantia spē in sermone oris attolleris.
s; sensus indigentia coangustaris. Prauī autē cum recta rep̄hen
dunt. ne ipsi quę iusta st̄ nescire uideant. nota omnibus
bona quę audiendo didicerē. quasi incognita p̄ferunt. Vnde
& baldad̄ primus adiungit. Numq̄d ds subplantat iudiciū.
aut omp̄s subuertit qd̄ iustū est. Hęc beatus iob nec loquens
negauerat. nec reticens ignorabat. S; pēaces quiq; ut diuinā
etiam nota iactantē p̄ferunt. ut loquendo doceri uideant. con
tēpnunt moderate conticescere ne credant̄ ex impertia ta
cuisse. Sciendū ū est qd̄ tunc diuinę iusticię rectitudinē
laudant. cum se ad gaudium incolomitas ubleuat. Et alios
flagella castigant. cum se conspiciunt rerū p̄speritate p̄fruī.
alios aduersitate fatigari. Nam dū puer se agunt. si tamē se rec
tos arbitrant̄. hoc qd̄s p̄spera suppetunt debere suis meritis
credunt. eoq; colligunt. qd̄ ds iniuste ñ iudicat. quo quasi
iustos se aduersa nulla contristant. S; si ex uita quālibet
breuī uis supnę correptionis attigerit. pulsati primus con
silium diuinū criminis increpant. qd̄ paulo ante incolomes
admirando p̄ferebant. iustūq; ēē iudiciū qd̄ suis moribus ad
uersat̄ negant. diuinā equitatē respuunt ad resultationis
uba p̄siliunt & correpti deliquerint graui delinquunt. Vnde
bene etiam p̄ psalmistā cont̄ peccatoris confessionē dr: Con
fitebit̄ tibi cū bene feceris ei. Despecta quippe uox confessi
onis ē quā format iocunditas p̄speritatis. sola autē confessio
habet magni meritū ponderis. quā auertatis rectitudine
nequaqm̄ separat uis doloris. quā usq; ad iudiciū uocis ex
acuit aduersitas testis cordis. Non q̄ miru qd̄ baldad̄ diui
nā iusticiā laudat. qui nil adūsi ab eāde iusticia tolerat. S;